

בית משפט השלום בירושלים

ה"ט 26-07-28651 נתניהו נ' משגב

לפני כבוד השופט דניאל מרדכי דמביץ

מבקש **יונתן הון (יאיר נתניהו)**
באמצעות ב"כ עוה"ד חור אוריאל ניזרי

נגד

משיב **אורי משגב**
באמצעות ב"כ עוה"ד טל ליבליך

החלטה

החלטה בבקשה למתן צו מניעת הטרדה מאיימת שהגיש בנו של ראש ממשלת ישראל נגד עיתונאי "הארץ" בשל פרסומים שהעלה המשיב ברשת פייסבוק.

1. הצדדים

- א. המבקש הוא בנו של ראש ממשלת ישראל, מר בנימין נתניהו. המבקש מאובטח על ידי שירות הביטחון הכללי. זמן קצר טרם הגשת הבקשה שינה המבקש את שמו במרשם האוכלוסין ליונתן הון. המשיב הוא עיתונאי בעיתון "הארץ".
- ההליך דנן ננקט כלפי המשיב בשל פרסומים שהוא פרסם ברשת פייסבוק.
- ג. בין הצדדים היו וככל הנראה ישנם הליכים משפטיים שונים, בהם הליך דומה: ה"ט (י-ם) 24-03-6820 אשר הוגש ביום 4.3.2024 והוכרע ביום 9.4.2024 (להלן - **ההליך הקודם**).

2. עיקרי טענות המבקש

הוגשה בקשה המחזיקה 7 עמודים ראשיים ועוד 43 עמודי נספחים. עת התייצב ב"כ המבקש בפני בית המשפט לדיון ראשוני במעמד צד אחד, הוא מסר לבית המשפט החסן נייד אשר עליו 4 קבצים: PDF בן 71 עמודים הכולל תדפיסי פרסומים בדף הפייסבוק של המשיב; PDF בן 2 עמודים שהוא תדפיס של פרסום בדף הפייסבוק של המשיב שנטען שבוצע לאחרונה ומציג את עניין שינוי שמו של המבקש; שני קבצי JPG של צילומי מסך טלפון נייד המציגים פרסומים בדף הפייסבוק של המשיב.

בהמשך להחלטת בית המשפט, ביום 12.7.2026 הוגשה באופן דיגיטלי בקשה אחודה המחזיקה 57 עמודים. בהתאם להחלטת בית המשפט, אז הוגשה גם טבלה המרכזת את 53 המוצגים שהוגשו מטעם המבקש, כולל תאריך הפרסום של כל מוצג.

בית משפט השלום בירושלים

ה"ט 26-07-28651 נתניהו נ' משגב

עיקרי טענות המבקש :

א. מעמד המבקש והרקע לבקשה

1. המבקש הוא אדם פרטי ולא נבחר ציבור או עובד ציבור.
2. המשיב רודף אחרי המבקש בצורה אובססיבית בארץ ובעולם תוך פגיעה קשה בפרטיותו ובביטחונו האישי.

ב. מעשי בילוש, מעקב ואיסוף מידע

1. המשיב מפעיל נגד המבקש מערך של ריגול שיטתי במשך שנים, בין היתר באמצעות גורמים כגון ערן קמין (שמו הוזכר לראשונה בדיון במעמד הצדדים) המעבירים לו מידע פנימי ואישי.
2. "לפני יומיים בלבד" (כלשון ב"כ המבקש בדיון במעמד צד אחד) הוחלף שמו של המבקש, ותוך יומיים פרסם המשיב בעמוד הפייסבוק שלו "מסמכים אישיים מרשות המיסים" תחת השם החדש "יונתן הון".
3. המשיב השיג ופרסם את כתובתו המדויקת של המבקש בארצות הברית, כולל מספר הקומה וגם את מספר הדירה.

ג. פרסום מיקומים בזמן אמת וצפיית פני עתיד

1. המשיב מפרסם על דרך השגרה מיקומים וכתובות של המבקש.
2. המשיב פרסם על טיסתו העתידית של המבקש ביום 7.5.2026, כיום לפני מועד הטיסה, לרבות מספר המושב.
3. המשיב פרסם תיעוד של המבקש בזמן אמת בחוף הים בהרצליה ביום 14.6.2026.
4. ביום 4.2.2026 נאלץ המבקש לשנות את טיסתו לאחר פרסום מוקדם לגבי נסיעתו בה.
5. ב-22.12.2025 פרסם המשיב פרטים לגבי השתתפותו של המבקש בחתונה שנועדה להתקיים במקסיקו בפברואר 2026. לא צויין אם המבקש נמנע מלהשתתף בחתונה נוכח הפרסום.

ד. פגיעה בפרטיות וסיכון בטחוני

1. הפרסומים האמורים מסכנים באופן ממשי את חיי המבקש, שבהיותו בנו של ראש ממשלת ישראל הוא דמות מאובטחת ומאויימת.
2. מטרת הפרסומים היא "לגייס את ההמון המצויים באותה העת באזור מקומו של המבקש להסיתם נגדו ולגרום להם לצאת לעקוב ולתעד את המבקש" (סעיף 4 לבקשה).
3. לטענת המבקש, בעקבות חשיפת מקום מגוריו בארצות הברית הוא החל לקבל איומים ברצח מפעילים פרו-פלסטיניים.
4. לטענת המבקש, פרסום פרטי טיסותיו, בזמן מלחמה וירי טילים על נתב"ג, מאפשר "לכוון על מטוס ספציפי" שבו הוא טס.

בית משפט השלום בירושלים

ה"ט 26-07-28651 נתניהו נ' משגב

5. שינוי שמו של המבקש בוצע "בגלל בעיה ביטחונית רצינית" - שרוצים להורגו ושינוי שמו נועד להגן עליו. לטענת המבקש, שינוי שמו התפרסם בערוצי אויב לרבות ערוץ איראני.
6. בסעיף 4 לבקשה בכתב אף נטען כי הפרסומים מפריס את חוק השב"כ - אולם לא בוצעה הפניה קונקרטית והטענה לא פורשה.
- ה. התקיימות התנאים למתן צו מניעת הטרדה מאיימת
 1. מעשיו של המשיב עונים על הגדרת "הטרדה מאיימת" לפי החוק, הכוללת בילוש, מארב והתחקות אחר תנועותיו של אדם.
 2. אין בחוק החרגה המתירה מעקב ובילוש על ידי עיתונאי.
 3. בעבר כבר ניתן נגד המשיב צו ב-ה"ט 24-03-6820 (ההליך הקודם) אשר אסר עליו לפרסם את כתובת מגוריו של המבקש.
- ו. הסעד שנתבקש

בראש בקשת המבקש בכתב נתבקש בית המשפט "להורות על הרחקת מר אורי משגב ו/או מי מטעמו, לאסור על כל פרסום מטריד כלפי מר יאיר נתניהו ולהורות על הסרת כל הפרסומים המטרידים על ידי מר אורי משגב".

בסיפה לבקשה (סעיף 12) נתבקש בית המשפט גם "להורות על הסרת הפרסומים המטרידים ולהורות על איסור המשך ההטרדה והפגיעה בפרטיותו של המבקש, בין אם על ידי המשיב בעצמו ובין אם על ידי מי מטעמו ו/או מטעם העמותות עימן עובד ו/או נמצא בקשר ו/או עם כל ארגון אחר ו/או אדם".

לא צויין כיצד כל הסעדים שנתבקשו עולים בקנה אחד עם סמכותו של בית המשפט בהליכים לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 (להלן - **החוק**) ומרחב הוראות הצו המפורטות בסעיף 5(א) לחוק.

3. עיקרי טענות המשיב

- א. טענות מקדמיות, חוסר תום לב ושימוש לרעה בהליכי משפט
 1. מדובר בבקשת סרק שהוגשה בחוסר תום לב קיצוני, בשיהוי חריג ובהסתמכות על פרסומים ישנים מלפני שנתיים ויותר.
 2. בקשה זהה במהותה כבר נדחתה בעבר על ידי בית המשפט, אשר קבע כי אין תשתית ראייתית לטענות הבילוש, המעקב והסיכון הביטחוני.
 3. המבקש מנסה להערים על בית המשפט תוך הגשת הבקשה תחת שם שאינו שמו הרשמי (יונתן הון) ותוך הסתרת העובדה ששינה את שמו מטעמים כלכליים-תועלתניים.
- ב. מחדלים ראייתיים ודיוניים של המבקש
 1. המבקש כשל מלהציג תשתית ראייתית פוזיטיבית למעשי בילוש או מעקב, וכי טענותיו מבוססות על השערות והסקת מסקנות מן הפרסומים עצמם בלבד.

בית משפט השלום בירושלים

ה"ט 26-07-28651 נתניהו נ' משגב

2. המבקש לא מילא אחר החלטות בית המשפט ולא המציא למשיב את מלוא מסמכי הבקשה, המוצגים והטבלה המרכזת כפי שנדרש.
- ג. מהות החוק למניעת הטרדה מאיימת מול חופש העיתונות
 1. הבקשה מהווה "תביעת השתקה" וניסיון פסול לעשות שימוש בחוק כדי למנוע ביקורת ציבורית ולעקוף את האיזונים הקבועים בדיני לשון הרע והגנת הפרטיות.
 2. החוק נועד להגן על אוכלוסיות מוחלשות מפני הטרדה אישית, ולא נועד לשמש ככלי לפיקוח מוקדם וצנזורה על עבודתו העיתונאית של המשיב.
 3. לא בוצעו כל מעשי הטרדה ישירים כלפי המבקש - לא ננקטו איומים, לא נעשו ניסיונות ליצירת קשר ולא התבצעה הגעה לביתו או למקום שהייתו.
- ד. הכחשה עובדתית של טענות המעקב והפרסום בזמן אמת
 1. בעדותו בדיון הדגיש המשיב כי הוא מקפיד שלא לפרסם מידע בזמן אמת, וכי הפרסומים נעשים באיחור ולאחר שהמבקש כבר עזב את המקום.
 2. לגבי האירוע בחוף הרצליה, העיד המשיב כי קיבל את המידע בבוקר והמתין מספר שעות לפני הפרסום, ולגבי הטיסה לבודפשט המתין לבקשת דובר המשפחה עד שהמטוס יצא מטווח הטילים.
 3. המשיב מבהיר כי הוא עובד בצורה עיתונאית מקצועית ומקבל את המידע ממקורותיו הלגיטימיים בלבד, ללא בילוש, מעקב או הפעלת אחרים.
- ה. אינטרס ציבורי מובהק ומעמדו של המבקש
 1. המבקש הוא דמות ציבורית המצויה בלב השיח הציבורי, הממומן ומאובטח סביב השעון על ידי משלם המיסים הישראלי.
 2. לציבור יש זכות עליונה לדעת על התנהלותו, אורח חייו והשימוש במשאבי המדינה ובאבטחת השב"כ לצרכיו האישיים, במיוחד בזמן מלחמה.
 3. ב"כ המשיב טענה בדיון כי פרטיו האישיים של המבקש, לרבות מספר תעודת הזהות שלו, מופיעים בגלוי ברשת, וניתן להגיע למידע על שינוי שמו באופן חוקי ופשוט דרך אתר רשות המיסים.
- ו. היעדר סכנה ביטחונית ותיאום עם גורמי האבטחה
 1. המבקש מאובטח באופן הדוק על ידי שירות הביטחון הכללי, עובדה המנטרלת כל סיכון פוטנציאלי, וכי אין כל ראיה לקשר סיבתי בין פרסומיו לבין סכנה כלשהי לחיי המבקש.
 2. בעבר היה המשיב בקשר עם השב"כ ונענה לבקשותיהם להפחית פרסומים מסויימים, אך הוא עומד על זכותו לדווח על הסתרה רפואית ועל אירוח המבקש ואביו אצל בעלי הון.
 3. המבקש אינו מנסה למנוע הטרדה, אלא לפקח מראש על עבודתו העיתונאית של המשיב, ועל כן דין הבקשה להידחות תוך פסיקת הוצאות מחמירות.

בית משפט השלום בירושלים

ה"ט 26-07-28651 נתניהו נ' משגב

דיון והכרעה

4. מטרת החוק

מטרתו של החוק אשר עליו מבוסס ההליך דנן הוגדרה בזמנו כך (דברי הסבר להצעת חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"א-2001, ה"ח 3028):

המושג "הטרדה מאיימת", או במקורו בשפה האנגלית "Stalking", מתייחס לדפוסי התנהגות הכוללים הטרדות ואיומים מסוגים שונים, אשר פוגעים בשלוות חייו, בפרטיותו או בגופו של אדם, ועל פי ניסיון החיים המצטבר, מקימים גם חשש לפגיעה בגופו או בחייו של האדם המטרד. מרבית המעשים המצטרפים יחד לכדי הטרדה מאיימת מהווים, כל אחד בפני עצמו, עבירה פלילית...

עם זאת, גם הטרדות ואיומים מרומזים, משתמעים ועקיפים, שאינם עולים כדי עבירות פליליות, עלולים ליצור, כמכלול, הטרדה מאיימת. הטרדה מאיימת גורמת לאדם שכלפיו היא מופנית למתח, לחרדה ולתחושת איום, לעתים עד כדי אי יכולת לקיים שגרת חיים תקינה. במקרים רבים תלך ההתנהגות המטרדה ותחמיר מהטרדות פעוטות, דרך איומים ועד למעשי אלימות, אונס ורצח.

מרבית הקרבנות להטרדה מאיימת הן נשים הנרדפות על רקע מערכת יחסים שהסתיימה, מערכת יחסים קיימת, יחסים שהם על סף סיום, או על רקע מערכת יחסים מדומה שהיא רק בגדר שאיפתו של המטרד.

לשם הגנה טובה יותר על קרבנות להטרדה מאיימת, מוצע בהצעת חוק זו הסדר של צווים להגנתם, בדומה לצווים הניתנים לפי חוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991 (להלן - חוק למניעת אלימות במשפחה), אך בהרחבה המותאמת לייחודיותה של תופעת הטרדה המאיימת וכן בלא הגבלתם של הצווים לתחום היחסים שבתוך המשפחה.

עסקינן אפוא בחוק אשר נועד במקורו לסייע בעיקר לנשים הנרדפות על רקע מערכות יחסים רעועות או שהסתיימו, תוך הרחבה של חוק למניעת אלימות במשפחה אל יחסים שאינם בתוך משפחה.

5. השגרה הרווחת בהליכים על פי החוק

א. מזה שנים ייעודו המקורי של החוק מתממש רק בחלק זעיר של ההליכים הננקטים דבר יום ביומו על פי החוק.

ב. מדי יום מגיעים לבית המשפט אזרחים אשר יומם החל בהגשת תלונה למשטרה בשל סכסוך אזרחי שכלל רכיבים של איומים ו/או אלימות לא-חמורה. משטרת ישראל מקבלת את התלונה ובאופן כמעט-מוכני מפנה את המתלונן "לקבל צו מבית המשפט".

בית משפט השלום בירושלים

ה"ט 26-07-28651 נתניהו נ' משגב

- ג. בכניסתו של המתלונן-לשעבר-המבקש-לעתיד למזכירות בית המשפט, הוא מבקש "להגיע לשופט לקבל צו". ללא תשלום אגרת משפט כלשהי ותוך מילוי בכתב יד של טופס מוכן (מילוי אשר לעתים קרובות מתמצה בציון שמות הצדדים, תוך קימוץ במתן פרטים רלבנטיים נדרשים), המתלונן הוא 'מבקש' בהליך בבית המשפט ותוך דקות מעטות הוא ניצב בפני שופט תורן בכדי לתאר בפניו את הקורות בינו לבין המשיב.
- אם מבין הדברים עולה צורך להגנה מיידית על שלומו של המבקש, ניתן צו במעמד צד אחד (סעיף 7(א) לחוק), אשר אפשר שיוארך תוקפו לאחר דיון במעמד הצד שכנגד (סעיף 7(ג) לחוק). במקרים אחרים אפשר שיינתן צו לאחר הדיון במעמד שני הצדדים.
- ד. אם בתחילת יומו הביא המבקש תלונה בפני משטרת ישראל לגבי אירוע שלטענתו התרחש, הרי שצו שיפוטי לפי החוק - צו מניעת הטרדה מאיימת - הוא צו צופה פני עתיד. בהיותו צו טכני ומוגדר באופיו, הקובע פעולות ונוכחות האסורות על המשיב, תיעוד הפרתו קל יחסית, ובהתאם קלה גם אכיפתו על ידי משטרת ישראל.
- ה. משניתן צו מניעת הטרדה מאיימת, הזכות ("הגזר") שבידי המבקש - האיום ("המקל") המרחף על ראשו של המשיב - היא האפשרות להכפיף את המשיב בקלות-יחסית לאישום פלילי של הפרת הוראה חוקית (סעיף 287(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977) אם לא יציית לצו השיפוטי.
- ו. מהלך הדברים האמור מנתב את מרכז הכובד של תלונתו של המבקש בפני משטרת ישראל מחקירת העבר (שהיא דורשת משאבים ולא מבטיחה מסקנות מובהקות) אל צו טכני וקל-יחסית-לאכיפה שהוא צופה פני עתיד.
- מדובר למעשה בצו שהוא מעין צו מניעה מוגבל-אפשרויות (כפי הסעדים האפשריים שהוגדרו בסעיף 5(א) לחוק) הניתן בהליך ייחודי וקל להגשה אשר אפילו אינו מחייב תשלום אגרת משפט כלשהי (על כל אלה - נפרט בהמשך).
- ז. לא למותר להזכיר כי נוכח טיבם הייחודי של ההליכים לפי החוק, אלו גם מסומנים בתחיליות ייחודיות (ה"ט) וככלל מצופה כי משאבי הזמן השיפוטי המוקצה לבירורם יהיו על הצד הנמוך ביותר.

6. מאפייני ההליך - דחיפות, העדר סדרי דין מלאים, זמניות הסעד

נעמוד על שלושה מאפיינים מרכזיים של הליך לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת.

א. טיפול בנושאים דחופים בלבד

1. סעיף 2(א) לחוק, אשר מגדיר מהי הטרדה מאיימת מציב שתי דרישות: האחת היא הטרדה שבוצעה; השניה היא "נסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע".
- מובן כי סבירות הישנות ההטרדה תלויה בסמיכות הזמנים. ככל שחלף זמן רב יותר מאז אירוע שהיה (ומאז לא נשנה המקרה) - קטנה הסבירות להישנותו.

בית משפט השלום בירושלים

ה"ט 26-07-2021 נתניהו נ' משגב

2. ביאר בית המשפט העליון בעניין החוק דנן: "החוק נועד ליתן מענה דחוף ומתוחם לפגיעה שארעה סמוך לפני הגשת הבקשה" (רע"א 1852/21 יוגב עזרא נ' ביטאית בע"מ (Paycall) ואח', סעיף 2 (18.4.2021)).

וכן הורנו בית המשפט המחוזי בירושלים: "שצו מכוח החוק נועד לתת מענה לאירוע נקודתי וכי אין מדובר בצו שנועד לתת מענה למצב מתמשך וקבוע" (ע"א 14551-11-25 חליל ג'מל ואח' נ' ג'ומעה אבו סארה, סעיף 12 (16.11.2025)).

3. בהתאם, בקשות למתן צו מניעת הטרדה מאיימת נדחות מטעמי שיהוי ולמצער נגרע תוקפן מטעם זה. ראו לדוגמה: ע"א (חי') 56694-03-25 גלינה גורודילוב ואח' נ' ויקטור פוליאקוב ואח', סעיפים 13 ו-17 (23.3.2025); רע"א (חי') 42371-11-23 ניב מלאך נ' אודי מזרחי, סעיף 7 (20.11.2023); ה"ט (חי') 54152-04-23 סיגל אליהו נ' הודיה שמע, סעיף 19 (3.5.2023); ה"ט (עכו) 16727-01-21 אנג'ליקה לינצקיה נ' עזאם עזאם ואח' (10.2.2021); בש"א (ת"א) 170662/07 רוני אלוני סדובניק נ' אפרים הלפרין (21.8.2007).

ב. גמישות סדר הדין

תקנות מניעת הטרדה מאיימת (סדרי דין), התשפ"ד-2024 (להלן - **התקנות**) הותקנו בחלוף יותר משני עשורים מחקיקת החוק. הלכה למעשה, התקנות עיגנו את דרך הטיפול בבקשות למתן צו מניעת הטרדה מאיימת אשר נהגה עוד קודם להן. בתקנה 5 לתקנות ניתן לבית המשפט שיקול דעת מלא בקביעת סדר הבאת ראיות וטענות הצדדים ואף לגבי דרך הבירור אשר תהא "בדרך שנראית לו הטובה ביותר לעשיית משפט צדק ובאופן שנדרש בנסיבות העניין". תקנה 10 לתקנות מוסיפה הוראת גמישות כללית בעניין סמכויות בית המשפט לגבי סדרי הדין:

לבית המשפט יהיו הסמכויות הנתונות לו בעניינים שבסדר דין בכל עניין שאינו מוסדר בתקנות אלה; ואולם רשאי בית המשפט שלא להשתמש בסמכות מסמכויות אלה אם נראה לו הדבר מועיל יותר להכרעה צודקת ומהירה.

אל מול סדר הדין המובנה בבקשת סעד זמני בהליך אזרחי רגיל (תקנה 50 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018), סדר הדין בבירור בקשה למתן צו מניעת הטרדה מאיימת הוא גמיש ונתון לשיקול דעת רחב ביותר של בית המשפט - לשם עשיית משפט צדק מהיר.

ג. זמניות הסעד

נוכח רכיבי הדחיפות והארעיות הטבועים בהליך, גם הסעד הניתן במסגרתו תחום בתקרת זמן של 6 חודשים (עם אפשרות מוסדרת להארכה; סעיף 6 לחוק).

בית משפט השלום בירושלים

ה"ט 26-07-28651 נתניהו נ' משגב

זאת בניגוד לסעד זמני הניתן במסגרת הליך אזרחי סדור - אשר עשוי לחול משך זמן רב (כל משך התנהלות ההליך העיקרי) ואף להפוך לצו (לרבות צו מניעה) קבוע, לאחר מתן פסק דין.

7. מגבלות ההליך

- א. נוכח מאפייני ההליך האמורים, הדגיש בית המשפט העליון זה מכבר (אף טרם התקנת התקנות) כי "צו מניעת הטרדה מאיימת פוגע בזכויות אדם ואינו עניין דיוני גרידא: צו מניעת הטרדה מאיימת מגביל זכויות בסיסיות של הפרט כמו חופש התנועה, זכות הקניין, חופש הביטוי, הזכות לחירות ולאוטונומיה" (רע"א 2327/11 פלוני נ' פלוני, סעיף 24 (28.4.2011)).
- משמע, דווקא אל מול גמישות סדרי ההליך לפי החוק, על בית משפט הדן בבקשה למתן צו מניעת הטרדה מאיימת לשוות לפניו את זכויות המשיב ולדקדק בהגנתו.
- ב. עוד ציין בית המשפט העליון כי "החוק... ולא נועד להליכים הדורשים בירור עובדתי ומשפטי נרחב, שמקומו במסגרת הליכים אזרחיים אחרים" (רע"א 1852/21, שם).
- משמע, מדובר בהליך צר, בעל פוטנציאל פגיעה מהותי בזכויות המשיב. מכאן נובע השימוש הזהיר שיש לעשות בו.
- דווקא מהירותו של ההליך וגמישות סדר הדין בו מחייבים מובהקות של הממצאים כתנאי להענקת הסעד.
- ג. נוכח טיבו של ההליך לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, הפסיקה הורתה כי במסגרתם אין לברר סכסוכים אזרחיים, סכסוכים מתמשכים בעניין שימוש במקרקעין, סכסוכי שכנים וסכסוכי לשון הרע.

8. מן הכלל אל הפרט

לאחר עמידה על טיבו העקרוני של ההליך נעמוד על המקרה דנן והתאמתו למתן הסעד. למען שלמות התמונה נציין כאן כי לאחר הגשת כתבי הטענות התקיים דיון במעמד הצדדים בו נחקרו בעלי הדין קצרות על ידי בית המשפט (בהתאם לסמכותו מכוח תקנה 5 לתקנות) ולאחר מכן נשמעו טיעונים ארוכים מטעם הצדדים.

9. הראיות - מבוא

א. סוג הראיות

פעולותיו של המשיב אשר עליהן מושתתת הבקשה הן פרסומים בדף הפייסבוק של המשיב. בהתאם, הראיות הן תדפיסים של הפרסומים.

חריג יחיד לאמור הוא הפניה מתצהירו של המבקש לכתבה שפרסם המשיב ביום 8.7.2026 בעיתון "הארץ" (צורף קישור שלא צלח ניסיוני להפעיל; לא ברור למי הקישור פתוח). לא צויינה כותרתה של הכתבה ולא צורף תדפיס מלא של אותה כתבה,

בית משפט השלום בירושלים

ה"ט 26-07-28651 נתניהו נ' משגב

אולם ייתכן שתדפיס של ראשיתה מצוי בעמוד 56 להגשה המקוונת של הבקשה (12.7.2026).

ב. מועדי היווצרות הראיות

פרסומים בפייסבוק אינם כוללים בכותרתם תאריך פרסום מדויק. ככל שהפרסום בוצע בשנת לוח קודמת, מצויין תאריך מלא (יום, חודש, שנה). אם העיון מבוצע בשנת הפרסום מצויין רק יום וחודש. אם העיון מבוצע לאחרונה (תוך שלא ניתן לקבוע קו מנחה ברור לדרך פעולת האלגוריתם של פייסבוק והגדרת המונח "לאחרונה"), אזי מוצג מועד יחסי - כגון: לפני "יום" או "5 שעות".

כדי לדעת כיום מתי בוצע פרסום שאין בכותרתו תאריך פרסום מלא נחוץ תיעוד של מועד התיעוד. כאשר מודפס אתר מרשתת מתוך מחשב, הדפדפנים מוסיפים באופן אוטומטי את מועד ההדפסה - אולם לא זה המצב בעניין שלפנינו. כאמור לעיל, הוריתי על הגשת טבלה המרכזת את כל הפרסומים שהוגשו במסגרת ההגשה המקוונת של הבקשה, תוך שלגבי כל פרסום יצויין מועד פרסומו.

ג. היקף ומסויימות הראיות

1. בראש סעיף 5 לבקשה בכתב (בו הוצגו 3 פרסומים) צויין כי מובאים בו "פרסומים נבחרים מתוך פרסומיו הרבים של המשיב". בהמשך, בסעיף 7 הוצגו 3 פרסומים נוספים שהוגדרו כ"קומץ מאותם פרסומים". בסעיף 8 נאמר: "מאחר וקצרה היריעה מלהכיל, כל הפרסומים בעניין יצורפו כנספחים לבקשה זו, לאור היקפם הרחב של הפרסומים".

2. בדיון במעמד צד אחד טען ב"כ המבקש כי כלל הפרסומים שהוגשו במסגרת הבקשה (לרבות הנספחים לה) הם "לא בהכרח המיטב אלא דוגמאות" (עמ' 2, שור' 14).

3. בדיון במעמד הצדדים עלתה הטענה מטעם המבקש לפיה יש פרסומים בעייתיים רבים של המשיב, כי הבקשה הציגה רק דוגמאות וכי על בית המשפט לעיין בעצמו בדף הפייסבוק של המשיב בכדי ללמוד על מלוא הראיות הרלבנטיות.

4. עמדה זו של המבקש נדחתה מכל וכל. על המבקש מוטלים שני הנטלים: הן נטל השכנוע והן נטל הראיה. במקרים חריגים יכול לחול היפוך של הנטל המשני, כך שהבאת הראיה תוטל דווקא על הצד שאינו יוזם ההליך (סעיף 29 לפקודת השטרות [נוסח חדש]; סעיפים 38-41 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש]).

ברם, הפנייה של בית המשפט לאתר ראיות במרחבי המרשתת - טרם מצינו. הגיונם של דברים וניסיון החיים מלמדים שהראיות המיטביות מוגשות כשהן שלובות בגוף כתב הטענות ויתרתן מצורפת כנספחים.

בית משפט השלום בירושלים

ה"ט 26-07-28651 נתניהו נ' משגב

בחירתו של בעל דין לזנוח את ראייתו המיטבית והבלתי מוגדרת אי שם במרחבי דף פייסבוק, בתקווה שבית המשפט ימצא אותה (זאת מבלי לתהות לגבי זכות הטיעון לצד שכנגד בעניינה של אותה ראייה מוכמנת) - חורגת משיטתנו המשפטית.

אף לא ניתן לקבל טענה כללית שכל ראייה שהוגשה היא אבטיפוס לראיות שוות לה (מהיבטים של הקשר, מהימנות ומשקל) המצויות במאגר כלשהו שלא הוצג. סוף ראשיתם של דברים הוא אפוא אותם 53 פרסומים הכלולים בבקשת המבקש שהוגשה באופן מקוון ואשר רוכזו בטבלה המציינת מתי פורסם כל אחד מהם. אלה הן הראיות שהוגשו ואין בלתן.

10. הראיות - ניתוח כמותי

א. ממוצע פשוט

ראשון הפרסומים הוא מיום 23.7.2023 (מס' 7) והאחרון שבהם הוא מיום 10.7.2026. על פני כשלוש שנים נאספו 53 פרסומים - ממוצע פשוט של 1.47 פרסומים לחודש.

ב. ראיות טרם ההליך הקודם

כזכור, ההליך הקודם נפתח ביום 4.3.2024 והוכרע ביום 9.4.2024. מתוך 53 הפרסומים, 7 נעשו טרם הנקיטה בהליך הקודם (לא הוצג כאן פרסום שבוצע בין הנקיטה בהליך הקודם לבין סיומו) ולפיכך מדובר ב-46 פרסומים על פני 27 חודשים - ממוצע של 1.7 פרסומים בחודש.

ג. רלבנטיות הפרסומים לבקשה

נדרשים משאבי זמן לשם עיון במכלול הראיות שהוגשו וניתוחן. על דרך הדוגמה -

- נעניין בעמוד 18 לבקשה: פרסום (מס' 14) מיום 15.5.2024. הפרסום מתייחס אך ורק להוריו של המבקש, ראש ממשלת ישראל ורעייתו. לא ברורה הרלבנטיות של פרסום זה לבקשה דנן.
 - נעניין בעמוד 30 לבקשה: פרסום (מס' 26) מיום 28.11.2024. הפרסום מתייחס לאמו של המבקש. לא ברורה הרלבנטיות של פרסום זה לבקשה דנן.
 - נעניין בעמוד 44 לבקשה: פרסום (מס' 40) מיום 16.4.2025. הפרסום מתייחס לאמו של המבקש. לא ברורה הרלבנטיות של פרסום זה לבקשה דנן.
- לא ברור אם יש עוד פרסומים בלתי רלבנטיים, אולם האמור מלמדנו כי ממוצע הפרסומים של המשיב לגבי המבקש (ולא יתר בני משפחתו: ראש הממשלה ורעייתו) נמוך יותר - כ-1.6 פרסומים בחודש.

בית משפט השלום בירושלים

ה"ט 26-07-28651 נתניהו נ' משגב

ד. מסקנה מקדמית

קיים קושי רב לראות תדירות של פחות משני פרסומים בממוצע לחודש על אדם כלשהו כמגיעה לכלל מעקב, הטרדה או בילוש.

11. עדכונים לגבי מיקומו הנוכחי או העתידי של המבקש

עיקר הבקשה הגיע לידי ריכוז בנושא פרסום בזמן אמת לגבי מיקומו בהווה או בעתיד של המבקש וחשיפתו לסיכון מוגבר של פגיעה על ידי גורמים עויינים כתוצאה מכך.

א. בכתב הבקשה גופו הופיעו 6 פרסומים של המשיב:

1. פרסום מיום 21.8.2024 התייחס לטיסה שהתבצעה ערב קודם לכן ("אמש").
2. פרסום מיום 20.8.2024 היה פרסום מקדים ("ראש ממשלת ישראל בנימין נתניהו צפוי ללוות הערב את בנו יאיר לנתב"ג") לקראת אותה טיסה שפורסם עליה גם לאחר מעשה (צויין מספר הטיסה).
בעמוד 25 לבקשה האחודה הוצג פרסום נוסף (מס' 21) מאותו מועד, אשר ציין כי ראש הממשלה יביא את בנו-המבקש לטיסה. צויינו: מספר הטיסה, שעה ההמראה ומספר המושב במטוס ("מושב 2k בביזנס").
3. פרסום מיום 23.1.2024 ציין את שם מתחם המגורים שבו מתגורר המבקש (לא צויין מספר הדירה).
4. פרסום מיום 22.12.2025 - הפרסום החדש ביותר מבין ששת הפרסומים, מלפני יותר מחצי שנה - מציין בין שבעה סעיפים סעיף אחד לגבי תכנית של אמו של המבקש, אשת ראש הממשלה, להשתתף, יחד עם בנה (המבקש) בחתונה (מוגדרת) "בריזורט במקסיקו, בפברואר".
5. פרסום מיום 5.11.2024 - אין בו שום היגד משמעותי מעבר לאזכור של מתחם המגורים שבו מתגורר המבקש.
6. פרסום מיום 18.1.2025 - מתעד יציאה של המבקש ואמו לטיילת במיאמי (אין אינדיקציה לכך שבוצע פרסום בזמן אמת).

מן הפרסומים האמורים - שהם מטבע הדברים הפרסומים המשמעותיים ביותר - עולה מקבץ, נושן ברובו, מבוזר, של מידע כללי. החרג המובהק היחיד לגבי עדכון מראש של טיסה קונקרטיה הוא מאוגוסט 2024.

ב. בדיון התבקשו המבקש ועורך דינו להפנות את בית המשפט לפרסומים שהם רואים בהם סיכון קונקרטי של המבקש, בהיותם מדווחים על מיקומו בזמן אמת או צופים לגבי מיקומו העתידי.

אלא הם הפרסומים שאליהם הופנה בית המשפט:

1. פרסום מיום 14.6.2026 (מס' 50) לגבי הימצאותו של המבקש בחוף הים של הרצליה. הוצג צילום מסך של טלפון נייד הנושא את השעה 20:38 זמן הפרסום המצויין הוא לפני 5 שעות, קרי 15:38 בקירוב.

בית משפט השלום בירושלים

ה"ט 26-07-28651 נתניהו נ' משגב

לא הוכח באיזו שעה בוצע הפרסום ובאילו שעות שהה המבקש במקום. המבקש טען כי קיבל הודעות לגבי הפרסום בעודו בחוף, אולם לא הציג כל ראיה בעניין. דיני הראיות מורים כי הימנעות בעל דין מהצגת ראיה המצויה בהשגתו תיחשב כאילו הובאה הראיה ופעלה לטובת הצד שכנגד. בגוף הפרסום פתח המשיב ואמר: "יום ראשון, צהרי היום, יאיר נתניהו בחוף הרצליה".

אם מדובר בפרסום מהשעה 15:38 בקירוב ומדובר בו על צהרי היום, הדעת נותנת כי נוכחותו של המבקש בחוף הסתיימה טרם הפרסום.

2. פרסום מיום 6.5.2026 (מס' 49) לגבי הגעתו של המבקש למיאמי. זמן הפרסום המצויין בתדפיס הוא לפני יום. משמע, אין בפני בית המשפט מידע לגבי מועד הנחיתה ומועד הפרסום.

בגוף הפרסום אמר המשיב: "יאיר נתניהו נחת לפני שעה קלה במיאמי". הביטוי "שעה קלה" אינו מצביע על מסגרת זמן קונקרטית ולא ניתן ללמוד ממנו כי הפרסום בוצע בזמן נוכחותו של המבקש בשדה התעופה במיאמי.

3. פרסום מיום 11.1.2026 (מס' 46) לגבי סעודה (Exclusive VIP Lunch) שנועדה להתקיים במיקום קונקרטי ב-Boca Raton (פלורידה) באותו יום, תוך שהמבקש היה אורח הכבוד של האירוע. ההכנסות מהאירוע (בו נדרשה תרומה מינימלית של \$5,000 למשתתף) נועדו לתמוך בפצועי צה"ל בבית החולים מאיר בכפר סבא.

לפרסום של המשיב צורף מסמך הזמנה שהופץ לפרסום האירוע. משמע, קיומו של האירוע, לרבות נוכחותו של המבקש בו, היה נחלת הכלל - במטרה לאסוף משתתפים ותרומות כאמור.

מטעמיו, המבקש לא ציין מה היה היקף הפרסום שניתן להשתתפותו באותו אירוע.

קיים קושי לקבוע כי פרסום זה - של פרסום שפורסם בעניין היות המבקש אורח כבוד של אירוע ציבורי - הוא בגדר חשיפה ואו בילוש, הגם שמדובר בהתרחשות צופה פני עתיד.

4. פרסום מיום 22.12.2025 (מס' 43) לגבי זהות המלון שבו - כנראה - התכוונו בני משפחת נתניהו (קרי: ראש הממשלה, רעייתו, ואפשר שגם המבקש דן) להתארח בנסיעה למיאמי (לא צויין מתי).

לא ברור אם הפרסום התייחס גם למבקש או רק להוריו, אולם אם שירות הבטחון הכללי לא פעל בעניין נוכח ציון צפי בעניין מקומו של ראש הממשלה עצמו, קשה לסבור בחלוף חצי שנה יש בו כדי להקים סעד עצמאי לבנו של ראש הממשלה (המבקש).

בית משפט השלום בירושלים

ה"ט 26-07-28651 נתניהו נ' משגב

5. פרסום מיום 12.4.2025 (מס' 39) - לפני שנה ורבע - לגבי הימצאותו של המבקש בחנות אפל במיאמי.
אין בפני בית המשפט כל ראיה לכך שהפרסום בוצע בזמן אמת, קרי בזמן נוכחותו של המבקש במקום האמור.
6. פרסום מיום 2.2.2025 (מס' 37) בעניין ביקור של אשת ראש הממשלה (אמו של המבקש) בגנים בוטניים במיאמי. מירב הזיקה של הפרסום למבקש הוא חלק זה של הפרסום: "הגברת שרה נתניהו... מלווה בשישה מאבטחים (המספר מעלה חשד תיאורטי שהייתה גם עם יאיר, אבל אין לי תיעוד)".
בראש הדברים מציין המפרסם כי מדובר באירוע מ"יום רביעי האחרון". יום 2.2.2025 היה יום ראשון. משמע, מדובר בדיווח בחלוף ארבעה ימים מאירוע.
7. פרסום מיום 6.9.2024 (מס' 23) מתעד את המבקש בבית קפה, תוך ציון העיר בה בוצע הצילום (Hallandale Beach, פלורידה).
לא הוצגה אסמכתה לכך שהפרסום בוצע בזמן הימצאותו של המבקש בבית הקפה (שכלל לא צויין מיקומו) או בסמוך לכך.
8. פרסום מיום 21.8.2024 (מס' 22) מתעד המבקש בביקורת הדרכונים במיאמי. בעניין טיסה זו הוזכרו לעיל הפרסומים מהימים 20-21.8.2024.
לא הוצגה אסמכתה לכך שהפרסום בוצע בזמן הימצאותו של המבקש בנמל התעופה.
לא למותר לציין כי בפרסום זה בחר המשיב לכתוב כל זאת:
בהזדמנות זו ועל רקע התמונה הזו והטיסה הזו, שגם אותה ואת שיירת ראש הממשלה שהובילה את הנוסע לפתח המטוס ניסו להסתיר מאיתנו - אני רוצה להודות כאן מעמקי נשמתי למערך המקורות.
מאות רבות של נשים ואנשים שצופים, חוקרים, כותבים, מצלמים ומעבירים מידע יקר ערך לתועלת הציבור.
בניגוד מוחלט אלי, הם עושים זאת תמיד ללא קרדיט והכרה, לבקשתם. שום דבר לא יוצא להם מזה. רק אהבת המדינה והדמוקרטיה והדאגה העמוקה לשלומן מניעה אותם.
חלקם לוקחים גם סיכונים לא מבוטלים במערכות הממשלתיות, הציבוריות, הביטחוניות, הפרטיות, המשפחתיות והאישיות שבהן הם פועלים.
אני פשוט אסיר תודה להן ולהם.
אנחנו לעולם לא ניכנע.

בית משפט השלום בירושלים

ה"ט 26-07-28651 נתניהו נ' משגב

- ג. כללם של דברים:
1. הפרסום המובהק והקיצוני ביותר לגבי מיקום עתידי פגיע וקונקרטי של המבקש היה בעניין טיסתו מישראל למיאמי ב-21.8.2024, לפני כשנתיים חסר חודש.
 2. פרסום מקום מושבו של המבקש במיאמי היה בינואר 2024 - לפני שנתיים וחצי ולפני ההליך הקודם.
 3. פרסום השתתפותו של המבקש כאורח כבוד בלאנץ' ביום 11.1.2026 היה פרסום של הזמנה שהופצה ממילא לציבור בלתי מסויים (אשר יש להניח שהיה בידי המבקש לפרט בעניין אם היה חפץ בכך).
 4. טענות אחרות לגבי פרסום מיקומו של המבקש בזמן אמת לא בוססו עובדתית ברמה הנדרשת.
 - ד. לא למותר להעיר כי אין בפיו של המבקש כל טענה לגבי התקהלות כלשהי שנוצרה בעקבות פרסומים לגביו, שהוא טוען שבוצעו על ידי המשיב בזמן אמת.

12. שינוי שמו של המבקש ופרסום מסמכי רשות המסים

- א. טענת המבקש לפיה הוא שינה את שמו מטעמי בטחון לא הוכחה בפני בית המשפט בכל דרך מעבר לעצם ההיגד.
- ב. ציפיותו של אדם ששמו הרשום יהיה סודי - קשה, ולא ברור על איזה יסוד שבדין או בנוהג היא יכולה להסתמך.
- ככל שאדם חפץ ששמו העדכני יהיה רשום אך לאו-בר-צפייה במאגרים פומביים רשמיים, עליו לעשות מבעוד מועד את כל ההסדרים החוקיים הנחוצים - ככל שישנם כאלה.
- ג. שמו ומספר זהותו של המבקש ידועים למשיב, בהיותו בעל דינו בהליכים משפטיים שונים.
- בדיון טענה באת כוח המשיב כי באתר "העין השביעית" ובמרשתת בכלל מצויים כתבי בי דין רבים בענייניו של המבקש כך שמספר זהותו הוא נחלת הכלל.
- ד. כפי שצוין כבר בהחלטת ביניים מיום 9.7.2026, אישור לצורך ניכוי מס במקור הוא בר הפקה על ידי כולי עלמא מאתר רשות המסים, תוך ציון מספר הזהות של העוסק (<https://www.gov.il/he/service/itc-gmishurim>).
- ה. הפקת אישורים כאמור בעניינו של המבקש, כפי שביצע המשיב, מציגה את שמו הרשום של המבקש, נכון למועד הפקת האישור.
- ו. הנה כי כן, פרסומו של המשיב בעניין שינוי שמו של המבקש איננו בגדר חדירה לאפיקים סודיים או לצנעת הפרט. יוער כי המשיב אף בחר לפרסם את המסמכים תוך השמטת מספר הזהות של המבקש - אקט שיש בו אסתטיקה של שמירה על צנעת הפרט של המבקש.

בית משפט השלום בירושלים

ה"ט 26-07-28651 נתניהו נ' משגב

13. מועד הגשת הבקשה

- א. לעיל הוזכר ההליך הקודם. הוא התמצה בסעד לפיו למשך 30 יום נאסר על המשיב לפרסם את כתובת מגוריו המדויקת של המבקש.
- ב. לא ברור מדוע הוגשה הבקשה דווקא במועד בו הוגשה.
- ג. ככל הנראה, פרסום שמו החדש של המבקש היה זרז משמעותי להגשת הבקשה.
- ד. לצד זאת טען המבקש בדיון: "האמת היא, אני כבר שנים רוצה לעשות את זה ופשוט כל פעם יש משימות... בתקופה שבה אנחנו חיים מאז השביעי באוקטובר, הוא מסכן את החיים שלי".
- ה. קיים קושי רב בקיבוץ פרסומים נושנים אל פרסום חדש לשם הגשת אגד של מה שנחזה להיות ראיות המצדיקות מתן סעד דחוף בהליך מעין זה.
- כפי שעולה מריכוז המועדים המפורט לעיל נראה כי אלה אינם מעידים על דחיפות ועל צורך במתן סעד בהליך שאינו על פי סדר הדין האזרחי המלא.

14. עמדת שירות הביטחון הכללי

- כבר בדיון במעמד צד אחד ציין ב"כ המבקש כי אפשר שיבקש להגיש חוות דעת של שירות הביטחון הכללי בעניין מושא ההליך דנן.
- בפועל, בקשה כזו לא הוגשה ומסמך בעניין לא הוגש.
- חזקה על שירות הביטחון הכללי שאם יסבור שהמשיב מסכן את המאובטח (המבקש) אזי ינקוט בהליכים המתאימים - בין בשיח, בין במישור מינהלי ובין במישור של הליך משפטי מתאים.

15. סוף דבר

- א. אין בפרסומי המשיב שהציג המבקש כדי לבסס קיומה של הטרדה מאיימת - לא מבחינת התדירות ולא מבחינת התוכן.
- ב. חלק ניכר מהפרסומים שהוצגו בפני בית המשפט הם נושנים, תוך שיש בכך להקהות את מכלול הטיעון של המבקש ואת עתירתו לסעד דחוף על יסודם.
- ג. בראשית הדברים הוצגו טענות שבאו מטעם המבקש - כגון ציון פרטי דירת מגוריו, פרטי מקומו בטיסה ביום 6.5.2026, שינוי טיסתו ביום 4.2.2026 - אולם הטענות לא בוססו בראיות.
- ד. ברוב המכריע של המקרים שהוצגו בפני בית המשפט לא בוססה הטענה לגבי פרסום מיקום נוכחי או צופה פני עתיד. המשיב טען בפני בית המשפט כי אינו מפרסם מיקומים של המבקש בזמן אמת. למעט עניין הטיסה באוגוסט 2024, לא הופרכה טענתו.
- לא על יסוד אירוע נושן יחיד יינתן סעד צופה פני עתיד.

בית משפט השלום בירושלים

ה"ט 26-07-28651 נתניהו נ' משגב

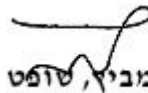
- ה. לגבי מקרים (ספורים ביותר) שבהם היה המבקש נלווה למי מהוריו (ראש ממשלת ישראל ורעייתו) מובן כי הטיפול בסיכון אבטחתי היה בר ביצוע מידי על ידי שירות הביטחון הכללי, ומשלא נטען כי נעשה דבר בזמן אמת מתעמעם משקלם של אותם אירועים, ודאי כעילה למתן הצו דנן.
- ו. פרסום שמו הרשום החדש של המבקש אינו פסול, לא הוכח כי נעשה אגב ביצוע מעשה פסול, והוא אמור להיות בגדר הצפיות של מהלך חייו של כל מי ששינה את שמו במרשם האוכלוסין.
- ז. אפשר שיש בידי המבקש לפעול במסגרת סדר הדין האזרחי לשם קבלת סעדים (והרי בית משפט מוסמך גם ליתן צווי עשה וצווי מניעה) - אולם זאת תוך הגשת ראיות באופן מלא ומנומק למשעי. תובענה סדורה תידון על פיסדרי הדין הרלבנטיים ובוודאי שלא ניתן לצפות במסגרת הליך זה את תוצאתה.
- ח. זה מקרוב הורנו בית המשפט המחוזי בירושלים כי בכל מקרה שאין מדובר בבקשה קנטרנית טהורה "זולת בהתקיים נסיבות חריגות וקיצוניות שיצדיקו שימוש בסמכות הטבועה של בית המשפט לפסוק הוצאות, יש להימנע מפסיקת הוצאות בהליך לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת" (ע"א 14551-11-25 חליל ג'מל ואח' נ' ג'ומעה אבו סארה, סעיף 20 (16.11.2025)).
- לאור האמור ונוכח מועד מתן החלטה זו, לא נפסקות הוצאות לחובת המבקש.

התוצאה

הבקשה נדחית.

אין צו להוצאות.

ניתנה היום, ט' אב תשפ"ו, 23 יולי 2026, בהעדר הצדדים.

דניאל מרדכי דמביא, שופט

